

Vážené dámy, vážení pánové,
můj příspěvek by se dal říci jednou větou:
Vraťte nám možnost vydávat občanské průkazy a pasy!!!!

A proč to chceme?

Protože vláda dělá vše proto, aby znepríjemnila život obyvatelstvu venkova a malých měst. A jedná se o 3,5 milionu obyvatel této země. Když se o ně nedokáže postarat ona, musí to za ni udělat někdo jiný. Je smutné, že v době tak propagované a vychvalované elektronizace veřejné správy nejsme schopni zajistit občanovi základní služby, kterých se mu dostalo, když jsme o nějakých počítačích neměli ani tušení.

Občané tak s nostalgií vzpomínají na doby minulé a vláda je v tom úspěšně podporuje. Byla to pohádka. Občan přišel na úřad, za pomoci úředníka vyplnil žádost, počkal tři týdny a u stejného úředníka si vyzvedl hotový doklad. Neviděl, že úřad musí jeho žádost odvést na příslušnou obec s rozšířenou působností a pro jeho hotový doklad opět dojet, aby si ho mohl v místě vyzvednout. A proč by také měl, jedná se o službu občanovi a proto tu úřad je. Občan malého města nemusel nikam jezdit, občan vesnice dojel přímým spojem do sousedního města, kam beztak jezdí za lékaři, nákupy a dalšími službami.

S příchodem osobních dokladů s biometrickými údaji přišel i konec pohádky. Občan za dokladem již necestuje 2, 3, 5 kilometrů přímým spojem, ale 20, 30 kilometrů s přestupy. Na vlastním úřadě se však odehraje opět to samé. Občan s úředníkem sepíše žádost, je vyfocen (jediná výhoda proti minulému systému, kdy si musel donést fotografii vlastní), počká tři týdny a opět si 20, 30 kilometrů dojede převzít hotový doklad.

Výsledek v obou případech stejný, jenom nově dosažený složitější cestou.

Shrnuto: úředník si něco vymyslí a občan to zaplatí ať již penězi nebo svým časem. V tomto případě to však zaplatí pouze občan venkova. Občané větších měst žádnou změnu nepocítí.

Nezpochybňuji nutnost dokladů s biometrickými údaji, ale kompetentnost těch, kteří systém jejich vydávání připravili. Tvůrci systému nemusí vysvětlovat mamince s dítětem v kočárku, občanovi pohybujícímu se za pomoci francouzských holí, že mu doklad vydat nemůžeme, ale že si musí dojet jinam. Neřeší, že je tam nemá kdo dovést, že tím stráví

většinu dne a zaplatí nemalé cestovní náklady a to vše dvakrát. Vysvětlit jim to musí ten nejnižší úředník a vězte, že jim to vysvětlí i včetně toho, kdo jim tuto v uvozovkách radost připravil. Reakce občanů jsou leckdy nepublikovatelné.

A protože tento neutěšený stav je našim zákonodárcům lhostejný nebo o něm nemají dost informací, nezbývá obcím, kterým není osud jejich občanů lhostejný nic jiného než křičet a za své občany se prát.

Obce jsou rozhodnuty jít tak daleko, že veškeré náklady spojené s pořízením zařízení umožňujícího přijímat žádosti o vydání občanského průkazu a pasu, uhradí ze svého obecního rozpočtu a po státu budou požadovat pouze částku, kterou platí za vydání dokladu obci s rozšířenou působností. Obce stále disponují pracovníky, kteří mají patřičné vzdělání a schopnosti tuto činnost vykonávat.

V argumentaci proč nelze žádosti obcí vyhovět tak neobstojí tolik používaný argument o nutnosti šetřit finanční náklady státu na veřejnou správu a v žádném případě nechceme slyšet argumentaci typu, že doklad si mění občan párkrát za život a tudíž vlastně o nic nejde. To bychom mohli potom zrušit bezbariérové vstupy do úřadů, vždyť vozíčkářů také není moc nebo vodící pásy na chodnících pro zrakově postižené, zrakově postižených také není moc. Trváme na tom, že občané venkova musí mít služby úřadů dostupné stejně jako je mají občané větších měst, zvláště když je platí stát, potažmo oni sami ze svých daní. A daně se vybírají stejně na venkově jako ve městech.

Děkuji za pozornost